

УНІВЕРСІТЭТ

Пераможца V Нацыянальнага конкурсу друкаваных СМІ
«Залатая літара» ў намінацыі «Найлепшая шматтыражная газета»

13 чэрвеня 2013 года, № 10 (2092)

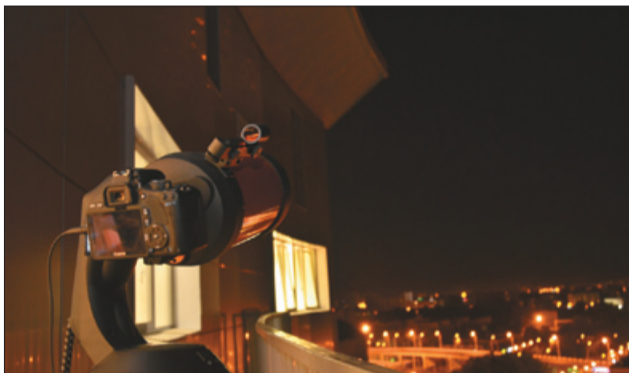

5 чэрвеня, 00.02. «Прывітанне! Мы вас чуюм» – ёсць кантакт з МКС

ПАДЗЕЯ

НАЧНЫ СЕАНС СУВЯЗІ З МКС

У ноч з 4 на 5 чэрвеня адбылася ўнікальная для Беларусі падзея. **Упершыню ў нашай краіне прайшоў прамы сеанс радыёсувязі з расійскімі членамі экіпажа Міжнароднай касмічнай станцыі.** Пагутарыць з касманаўтамі Паўлам Вінаградавым, Фёдарам Юрчыным і Аляксандрам Місуркіным пашчасціла беларускім і расійскім навукоўцам, а таксама студэнтам БДУ.

У ЧАКАННІ СИГНАЛУ

Прыкладна за гадзіну да вылічанага кантакту з МКС на 13 паверсе ФМА сабраліся рэктар БДУ акадэмік **Сяргей Абламейка** разам з прарэктарамі, загадчык кафедры фізікі і аэракасічных тэхналогій навуковы кіраўнік цэнтру аэракасічнай адукацыі БДУ **Уладзімір Саечнікаў**, загадчык аддзела аэракасічных даследаванняў НДІ ПФП БДУ лаўрэат дзярж-прэміі СССР **Барыс Бяляеў** і студэнты факультэта радыёфізікі і камп'ютарных тэхналогій, а таксама дэлегацыя Паўднёва-Заходняга дзяржаўнага ўніверсітэта (г. Курск, РФ) на чале з рэктарам прафесарам **Сяргеем Емяльянавым**, якая спецыяльна да гэтай падзеі прыбыла ў БДУ.

Знамянальна, што ў ёй прысутнічаў прэзідэнт фонду Канстанціна Цыялкоўскага, праўнік гэтага выдатнага навукоўца, член Расійскай акадэміі касманаўтыкі **Сяргей Самбураў**. Удзельнікам чаканага касмічнага дыялогу быў прадэманстраваны фільм пра праграму Міжнароднай касмічнай станцыі і жыццё касманаўтаў на МКС.

11 ХВІЛІН У ЗОНЕ ЧУТНАСЦІ

У Мінску час набліжаецца да поўначы, а да месца сеанса працягваюць збірацца выкладчыкі, навукоўцы, журналісты і студэнты. Не дзіва, што мерапрыемства праходзіла ў такі позні час, бо Міжнародная касмічная станцыя жыве па сваім касмічным раскладзе, а дакладней па Грынвічы. Па графіку членаў экіпажа МКС – вольны час, які яны звычайна выкарыстоўваюць для зносін з Зямлёй. За суткі станцыя робіць 16 віткаў па арбіце. Дзе, як не ў космасе, усяго за 24 гадзіны можна сустрэць 16 узыходаў і захадаў сонца?

Загадзя было вядома, што ў зоне чутнасці Мінска Міжнародная касмічная станцыя будзе знаходзіцца ўсяго 11 хвілін. Каб не губляць каштоўны час, студэнты БДУ (якія, дарэчы, прымалі ўдзел у стварэнні ўніверсітэцкага нааспадкачаканага касмічнага дыялогу) выстройваюцца ў чаргу, каб задаць падрыхтаваныя пытанні расійскім касманаўтам.

Хвілінная гатоўнасць.

Пайшоў адлік. Прыём... Сувязь з МКС усталявана ў 00.02. І доўгачаканыя словы членаў экіпажа: «Прывітанне! Мы вас чуюм».

ЖЫЦЦЁ Ў КОСМАСЕ – ГЭТА НОВАЕ НАРАДЖЭННЕ

Пачаў размову з расійскімі касманаўтамі рэктар БДУ акадэмік **Сяргей Абламейка**: «Добры дзень, калегі! Мы ўдзячныя вам, што вы знайшлі некалькі хвілін для зносін з намі. Гэта вялікі гонар для Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта».

За час размовы студэнты паспелі задаць каля дзесяці рознабаковых пытанняў, звязаных са складанай тэхнікай, паўсядзённым жыццём на борце, выходамі ў адкрыты космас і нават знешнім выглядом касманаўтаў. Па словах членаў экіпажа, пражыць у касмічных умовах без адмысловай фізічнай падрыхтоўкі немагчыма. Перадпалётныя курсы доўжацца ад 1,5 да 2 гадоў і залежаць ад кваліфікацыі касманаўта. На сувязь з роднымі і блізкімі касманаўты могуць выходзіць кожны дзень – існуюць

адмысловыя сеансы сувязі для прыватных размоў.

– Нават у дзяцінстве я не задаваў так шмат пытанняў «Як? Што? Чаму?», як за два тыдні знаходжання на борце станцыі. Я зноўку вучыўся хадзіць і выконваць паўсядзённыя справы, – падзяліўся ўражаннямі самы малодшы член экіпажа **Аляксандр Місуркін**, якога ў жніўні чакае першы выхад у адкрыты космас.

Экіпаж 36/37-й экспедыцыі ў складзе Фёдара Юрчына, Лукі Пармітана і астранаўта NASA Карэн Найберг прыстыкаваўся да станцыі 29 мая на касмічным караблі «Саюз ТМА-07М». Касманаўтаў, якія прыбылі на МКС, сустракалі спецыялісты экспедыцыі 35/36, якія ўжо працуюць на станцыі: камандзір **Павел Вінаградаў**, бортінжынер **Аляксандр Місуркін** і **Крыстафер Кэсідзі**.

Сеанс, як і было запланавана, доўжыўся 11 хвілін. У 00.13 па беларускім часе МКС выйшла з зоны чутнасці, і сувязь з членамі экіпажа была перапыненая. Напрыканцы рэктар БДУ **Сяргей Абламейка** выказаў словы падзякі касманаўтам, а таксама запрасіў іх у Мінск. На пытанні, якія студэнты не паспелі задаць экіпажу МКС, адказалі калегі з Курскага ўніверсітэта.

(Заканчэнне на стар. 3)

Матэматык, настаўнік фізікаў

Да 75-годдзя А. А. ЧУПРЫГІНА, дацэнта кафедры вышэйшай матэматыкі і матэматычнай фізікі фізічнага факультэта Белдзяржуніверсітэта

Алег Аляксандравіч ЧУПРЫГІН вядомы ў Беларусі вучоны матэматык-метадыст. Па яго кнігах вучацца будучыя фізікі, матэматыкі, інжынеры. Ён апублікавана больш за паўсотні навуковых і навукова-метадычных прац. Навучальныя дапаможнікі, напісаныя Алегам Аляксандравічам, карыстаюцца попытам у студэнтаў многіх ВНУ. Распрацаваная з удзелам Алега Аляксандравіча Чупрыгіна вучэбная праграма па курсе «Матэматычны аналіз» для спецыяльнасці «Фізіка» зацверджана Міністэрствам адукацыі Беларусі ў якасці тыповой. Ён прыроджаны педагог-даследчы, адданы справе, якой служыць.

Пяцьдзесят гадоў Алег Аляксандравіч выкладае матэматычныя дысцыпліны фізікам галоўнай ВНУ Беларусі. Пяцьдзесят набораў першакурснікаў фізічнага факультэта прайшлі вывучку Алега Чупрыгіна. Многія з іх сталі буйнымі навукоўцамі і выкладчыкамі ВНУ. Калі заходзіць гаворка пра фізфак, то часта выпускнікі Алега Аляксандравіча ўспамінаюць як захопленнага педагога, які ўмее ненадакучліва перадаць студэнтам не толькі змест дысцыплін, але і разуменне іх важнасці для фізіка як прыродазнаўца. Строгая логіка, дакладнасць фармулёвак, тонкі гумар ператвараюць яго лекцыі ў прыгожыя канструкцыі – залатыя ключыкі, з дапамогай якіх пазнаецца фізіка і навакольнае свет. Яго лекцыі не прапускаюць, іх запісваюць і потым абмяркоўваюць.

Алег Аляксандравіч Чупрыгін нарадзіўся 7 чэрвеня 1938 г. у в. Праскурні Жлобінскага раёна Гомельскай вобласці другім дзіцём у сям'і. Брат Горальд на паўтара года старэйшы за яго. Бацька Аляксандр Лявонавіч пасля заканчэння Гомельскага педінстытута выкладаў матэматыку ў мясцовай школе, маці Ганна Міхайлаўна працавала настаўніцай малодшых класаў.

Алег Аляксандравіч Чупрыгін належыць да апаленага вайной пакалення. Дзяцінства і юнацтва Алега Чупрыгіна выпалі на цяжкія ваенныя і пасляваенныя гады. Калі пачалася вайна, Алегу было 3 гады, а калі вызвалілі Гомельшчыну, – каля 6. Бацька адразу пайшоў на фронт, маці засталася адна з малалеткамі. Таму да працы Алег прывучаны з самых малых гадоў, да аптымізму і справядлівасці таксама.

Яшчэ дашкольнікам па вясне збіраў у полі шчаўе і крапіву, каб маці з сабранага зварыла бацвінне. Беднае харчаванне і жыццёвыя бязладзіцы не вельмі засмучалі. Па-першае, лепшага не ведалі, так жылі ўсе. Па-дру-

гое, усеагульны аптымізм і энтузіязм навакольных перадаваўся дзецям, і дзеці адчувалі сябе пераможцамі і стваральнікамі. Не хапала ежы, адзення, абутку, вучнёўскіх сшыткаў. Дык нічога, куртку бабуля сшые са старога шыняля, кашулю з парашута, сшыткі з мамы зробім з унутраных слаёў цэментаванага мяшка, а потым, калі разлінеім, будзем у ім пісаць, а ў школу можна і басанож прабежыць. Дзеці, як маглі, дапамагалі дарослым. Падобна сваім аднагодкам рабіў і Алег Чупрыгін: бульбу абярэ, печку падпаліць, вяды прынясе, у пакоях прыбярэ, каля дома градкі дапаможа абрабіць.

Яго пакаленне з малых гадоў было прывучана да слова «трэба!». Словы «не хачу», «не буду» ў лексіконе падлеткаў тых часоў не дапускаліся. І гэта не таму, што забаранялася. Падлеткі бачылі паўсядзённае напружанне і тое, як стараліся дарослыя (нават інваліды) аднавіць разбуранае вайной, і самі імкнуліся дапамагчы, не патрабавалі нішняга.

Калі бацьку прызначылі дырэктарам школы, пераехалі ў в. Стрэшань Магілёўскай вобласці. Жыццё паступова наладжвалася: краіна адбудоўвалася, дзеці раслі. Смутак і разгубленасць прыйшлі з заўчаснай смерцю бацькі, чалавека, які не толькі прыносіў у сям'ю зарплату і нарыхтоўваў дровы для ацяплення дома, а быў галоўным стрыжнем сям'і, распарадчыкам, абаронцам і дарадцам для кожнага. Цяжасці памножыліся, хоць іх змякчалі маці, старэйшы брат, іншыя сваякі. У 1955 г. Алег Чупрыгін скончыў школу. Стаць матэматыкам ён марыў даўно. Хацелася быць такім дарослым і разумным, як бацька.

У студэнцкія гады Алег Чупрыгін асноўную ўвагу надае вучобе: лекцыі, практычныя заняткі, бібліятэка, аднак не забывае пра пашырэнне свайго круглагаду; наведвае лекторыі і тэатральныя пастаноўкі, удзельнічае ў студэнцкіх дыспутах, займаецца ў валебольнай секцыі, выступае на спартыўных спаборніцтвах, прымае ўдзел у добраўпарадкаванні Мінска.

Алег Аляксандравіч Чупрыгін скончыў БДУ ў 1960 г. Як найлепшага студэнта яго рэкамендуюць для паступлення ў аспірантуру. Але калі прыйшоў час здаваць уступныя экзамены ў аспірантуру, ваенкамат выдаў павестку на прызыў у армію маладому лейтэнанту Чупрыгіну А. А., які прайшоў падрыхтоўку на ваеннай калоніі не вельмі засмучалі. Ён мог стаць прафесійным вайскоўцам. Яго добрасумленнасць і высокая

Алег Аляксандравіч Чупрыгін

адказнасць у выкананні даручанай справы, схільнасць уваходзіць у тонкасці любой працы і з любоўю яе выконваць у выпадку прызыву ў армію, несумненна, вызначылі б яму іншы жыццёвы шлях. Тым больш афіцэр – гэта ў першую чаргу выхавальнік, педагог. А Алег Аляксандравіч – педагог ад Бога, і ў Савецкай Арміі свой талент ён правіў бы.

Аднак Ганна Міхайлаўна, маці Алега Чупрыгіна, не бачыла імкненняў у свайго сына да вайскавай службы. З малых гадоў ён вырашаў галаваломкі, праседжваў дні і ночы над кнігамі – гульні ў «вайнушку» яго не захаплялі, а кімсьці падораны пісталет праз дзень стаў непатрэбным. Заклапочаная думкамі, як дапамагчы сыну, яна ўзгадала пра газетныя паведамленні, у якіх чытала пра свайго аднакурсніка па Аршанскім педагагічным вучылішчы, цяпер праслаўленага акадэміка камандзіра, двойчы Героя Савецкага Саюза Івана Ігнатавіча Якубоўскага. «Вось ён і зможа мне дапамагчы!» – радуючыся знойдзенаму рашэнню, яна ўзялася за пяро.

«Дзень добры, Янка! Ці памятаеш ты дзяўчынку, якая сядзела побач з табой за адной партай і з якой ты танчыў на студэнцкіх вечарынах? Ты вялікі чалавек, і табе зараз не да ўспамінаў, але... Я рада за цябе... Калі можа, дапамажы майму сыну...»

Будучы маршал Савецкага Саюза Іван Ігнатавіч Якубоўскі ў той час быў генерал-палкоўнікам і галоўнацам камандуючым групы савецкіх войскаў у Германіі, але ці то па няведанні, ці то па прадчуванні на канверце Ганна Міхайлаўна напісала: «Горад Масква, Крэмль, маршалу Якубоўскаму І. І.». І ліст дайшоў, хоць такога маршала ў той час не было, Міністэрства абароны не размяшчалася ў Крэмлі, штаб камандуючага І. І. Якубоўскага знаходзіўся ў ГДР. Ліст не толькі дайшоў, але высокімі інстанцыямі па ім было прынята рашэнне. Задумваючыся, колькі людзей не фармальна паставілася да простага канверта са

звышнедакладным адрасам, у наш час даводзіцца толькі дзівіцца. Алег Чупрыгін праці дэдаваўся толькі ў кабінце мінскага абласнога ваенкама, які азнаёміў яго з рашэннем пра трохгадовую адтэрміноўку (на час навучання ў аспірантуры) ад прызыву лейтэнанта запаса Чупрыгіна Алега Аляксандравіча. Гэта адкрыла яму шлях у аспірантуру.

З 1963 г. Алег Аляксандравіч Чупрыгін працуе асістэнтам, а з 1968 г. дацэнтам кафедры вышэйшай матэматыкі і матэматычнай фізікі фізічнага факультэта БДУ. У 1966 г. А. А. Чупрыгін абараніў дысертацыю. З дапамогай электроннага пашукоўніка лёгка знаходзіцца тэма: «Набліжэнне функцыі алгебраічнымі інтэрпалацыйнымі паліномами па роўнаадлеглых вузлах. Кратнае трыганаметрычнае інтэрпалаванне з пропускамі вытворных». Распрацаваны ў дысертацыйнай працы праблемы і зараз маюць важнае значэнне для матэматычнай апрацоўкі эксперыментальных вынікаў. А прасунутасць Алега Аляксандравіча ў гэтых пытаннях дазволілі яму выпрацаваць свой падыход у выкладанні матэматычных дысцыплін фізікам.

За час працы на фізічным факультэце Алег Аляксандравіч праявіў сябе як таленавіты навуковец, удумлівы педагог і ўмелы арганізатар. Свае шырокія веды, жыццёвы вопыт і прыродную мудрасць ён умеў прыкладзіць у паўсядзённых справах і звычайнай шараговай размове, таму заўсёды, пры любой, нават кароткай сустрэчы, адчуваеш прыемную цеплыню зносінаў, адчуваеш яго добразычлівасць, жаданне дапамагчы парадай, падтрымаць прыемным жартам, падзяліцца вопытам.

Большасць навін, уключаных у практыку работы фізічнага факультэта, былі ініцыяваныя або ўпершыню апрабаваныя Алегам Аляксандравічам. Арганізацыя працы з патэнцыйнымі абітурыентамі, рэгулярны аналіз стану вучобы кожнага першакурсніка пасля двух месяцаў вучобы, бацькоўскі сход студэнтаў-першакурс-

ня для Алега Аляксандравіча ў любой сітуацыі.

У яго выдатная сям'я. Жонка Людміла Трафімаўна, таксама матэматык, кандыдат навук, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі СССР, разумее мужа з паўслова, падтрымлівае Алега Аляксандравіча ў творчасці і любых пачыненнях. Мякка крытыкуючы членаў сям'і за дапушчаныя дробныя прамашкі, яна, як правіла, сваім заўвагам надае форму жарту.

Сын Аляксандр і дачка Ала даўно выраслі і маюць свае сем'і. Аляксандр Алегавіч – дырэктар СТАА «Драйвотарс». У яго два сыны, Арсеній і Радзівон. Арсеній паспяхова заканчвае першы курс БДТУ. Радзівон пакуль гімназіст, але ўжо праяўляе многія таленты: круглы выдатнік, кавэзэшнік, мае поспех у вакале, захапляецца шахматамі.

Ала Алегаўна – матэматык-праграміст буйной фірмы. Дачка Алы Алегаўны Марыя Ігараўна – культуралаг, вучыцца ў аспірантуры.

Дзеці і ўнукі Алега Аляксандравіча, можна сказаць, адбыліся як асобы і ў прафесійным і ў грамадзянскім сэнсах. Вядома, іх станаўленне і поспехі карэктываліся і мякка накіроўваліся Алегам Аляксандравічам і Людмілай Трафімаўнай. Яны сваіх заслуг, праўда, не прызнаюць, хоць і ганарацца дзецьмі і ўнукамі. Дзеці, унукі і брат Горальд Аляксандравіч, які прапрацаваў настаўнікам фізікі больш за 50 гадоў, – дарадчыкі і добразычлівыя апаненты Алега Аляксандравіча, што прыносяць у дом радасць.

Сёння, як і даўно, у сям'інага матэматыка шырокія планы на будучыню. У яго шмат задум па абагульненні назіранняў і велічэзнага вопыту. Ёсць дакладнае разуменне, якімі павінны быць падручнікі і навучальныя дапаможнікі, як захапляць студэнтаў у цяжкай працы пазнання, як палегчыць пранікненне ў глыбіні навукі. Шмат і сумневаў, якімі хочацца падзяліцца, абмеркаваць і, магчыма, знайсці адказы.

Напрыканцы хачу пажадаць Алегу Аляксандравічу моцнага здароўя для далейшай рэалізацыі яго багатага жыццёвага і прафесійнага вопыту. Хай яго мудрасць і душэўная цеплыня і далей увасабляюцца ў новых творчых задумах, прыносяць поспехі і станоўчыя эмоцыі студэнтам, сям'і і бліжэйшым людзям! З юбілеем Вас, дарагі Алег Аляксандравіч!

Э. М. ШПІЛЕЎСКІ,
вядучы навуковы супрацоўнік Інстытута цэпла- і масаабмену імя А. В. Лыкава НАН Беларусі

Where are you going? – Па замежны вопыт!

Не сакрэт, што сёння пры выбары ВНУ для атрымання вышэйшай адукацыі абітурыенты асабліваю ўвагу надаюць магчымасці ўдзелу ў міжнародных праграмах і праектах. Як паказваюць апошнія сацыяльныя даследаванні, менавіта **наяўнасць шырокага спектра міжнародных праграм акадэмічнай мабільнасці** выгадна вылучае БДУ сярод іншых ВНУ Беларусі.

І гэта сапраўды так! Сёння ў нашай ВНУ створаны ўсе ўмовы для развіцця міжнародных акадэмічных абменаў і рэалізацыі міжнародных праектаў. Больш за 500 студэнтаў, магістрантаў і аспірантаў БДУ штогод праходзяць навучанне і стажыроўкі ў вядучых еўрапейскіх ВНУ – Енскім, Бохумскім, Лейпцыгскім універсітэтах у Германіі, Варшаўскім, Вроцлаўскім і Кракаўскім універсітэтах у Польшчы, Карлавым універсітэце і Універсітэце імя Т. Масарыка ў Чэхіі; у краінах Балтыі – у Вільнюскім і Латвійскім універсітэтах, у Францыі – ва ўніверсітэтах Тулузы і Савойі, у Італіі – ва ўніверсітэтах Падуй, Трэнта і Перуджы, у Іспаніі – ва ўніверсітэтах Барселона, Гранады і Сарагосы. Акадэмічныя абмены таксама рэалізуюцца з ВНУ

Кітая, В'етнама, Японіі, Расіі, Украіны, Турцыі, Егіпта і іншых краін.

Разам з супрацоўніцтвам паміж ВНУ ў БДУ дзейнічаюць міжнародныя праграмы, у рамках якіх студэнты маюць магчымасць навучацца на працягу 1–2 семестраў за мяжой, прымаць удзел у летніх школах, семінарах, праходзіць навуковыя стажыроўкі і вытворчую практыку. Можна вылучыць праграмы Германскай службы акадэмічных абменаў DAAD, праграму Шведскага інстытута Visby, праграму Фінскага цэнтру міжнароднай мабільнасці СІМО, стыпендыяльныя праграмы Вышградскага фонду, праграму абмену студэнтаў тэхнічных спецыяльнасцяў ІАЕСТЕ, праграму Сеткавага ўніверсітэта СНД, а таксама многія іншыя. Адапаведная інфар-

Студэнты БДУ збіраюцца на стажыроўку ў Еўропу па праграме Erasmus Mundus

мацыя размешчана на сайце БДУ ў рубрыцы «Праграмы навучання за мяжой».

Найбольш папулярнай у нашых студэнтаў праграмай акадэмічнай мабільнасці з'яўляецца праграма **Erasmus Mundus**, якая фінансуецца Еўрапейскім саюзам. Яе перавага ў тым, што яна пакрывае цалкам усе расходы па праездзе і знаходжанні ў замежнай ВНУ. Штогод больш за 150 студэнтаў, магістрантаў і аспірантаў БДУ прымаюць удзел у конкурсах грантаў праграмы Erasmus Mundus. Яна дае магчымасць праходзіць навучанне ў 27 еўрапейскіх ВНУ.

Не выключэннем стала і нядаўняя конкурсная кампанія, якая прайшла ў БДУ з кастрычніка 2012 г. па сакавік 2013 г. Пры агульным конкурсе ў 6 чалавек на месца навучэнцы і супрацоўнікі БДУ дасягнулі выдатных вынікаў: нашы конкурсанты атрымалі найбольшую колькасць грантаў у параўнанні з удзельнікамі з іншых краін СНД. У выніку **45 стыпендыяў** з ліку навучэнцаў альбо супрацоўнікаў БДУ займелі магчымасць прайсці навучанне ў еўрапейскіх ВНУ з верасня 2013 г. Большасць грантаў (каля 60 %) атрымалі прадстаўнікі ФМА, на другім

месцы гістарычны і эканамічны факультэты.

Па статыстыцы, першае месца па колькасці запрошаных стыпендыяў з БДУ займае адзін з вядучых ВНУ Фінляндыі – Універсітэт Турку. Затым ідуць Балонскі і Вільнюскі ўніверсітэты. Навучэнцы і супрацоўнікі БДУ ў рамках гэтай праграмы таксама паедуць на навучанне ў Германію, Італію, Іспанію, Польшчу, Партугалію, Францыю і Швецыю.

Аднак выйграць грант на навучанне яшчэ палова справы. Немалаважна загадзя падрыхтавацца да паездкі, правільна аформіць

неабходныя дакументы, атрымаць навучальныя візы замежнай дзяржавы, нарэшце, проста падрыхтавацца маральна.

Каб падтрымаць стыпендыяў, а таксама дапамагчы ім своєчасова і бесперашкодна прайсці ўсе неабходныя працэдуры да ад'езду за мяжу, упраўленне міжнародных сувязяў правяло арганізацыйны сход пераможцаў конкурсаў праграмы Erasmus Mundus. Перад стыпендыятамі выступіў рэктар БДУ акадэмік Сяргей Абламейка, які заклікаў студэнтаў годна прадстаўляць наш універсітэт і краіну за мяжой і як мага больш эфектыўна выкарыстоўваць магчымасці для атрымання дадатковых ведаў і ўмацавання сваіх прафесійных навыкаў, наладжвання кантактаў са сваімі аднагодкамі за мяжой, пашырэння далягляду і, нарэшце, удасканалення валодання замежнай мовай.

Поспехі студэнтаў БДУ на конкурсах міжнародных праграм сведчаць пра высокую якасць навучання ў нашым універсітэце і значны патэнцыял акадэмічнай супольнасці, якая ў ім складалася.

Аляксандр РЫТАЎ,
начальнік аддзела УМС

КАНТАКТЫ

29 мая БДУ наведаў намеснік генеральнага сакратара ААН выканаўчы дырэктар Упраўлення па наркотыках і злачыннасці ААН **Юрый Фядотаў**.

Высокі госьць правёў перамовы з рэктарам акадэмікам Сяргеем Абламейкам, падчас якіх былі абмеркаваны магчымыя праекты міжнароднага супрацоўніцтва з

ААН пра барацьбу з наркотыкамі

удзелам БДУ. Затым вядомы дыпламат пазнаёміўся з працай факультэта міжнародных адносін і выступіў перад студэнтамі і супрацоўнікамі. Ва ўступнай прамове дэкан факультэта міжнародных адносін Віктар Шадурскі закрануў пытанні супрацоўніцтва ФМА з МДІМА (У), выпускніком якога з'яўляецца Юрый Фядотаў.

У сваім выступленні Юрый Віктаравіч падрабязна спыніўся на

прынцыпах і прыярытэтах дзейнасці ААН, арганізацыі працы Упраўлення па наркотыках і злачыннасці. Ён акрэсліў кола праблем, з якімі прыходзіцца сутыкацца ў рамках працы ўпраўлення, якое ён узначальвае, адзначыў важнасць прэвентыўных захадаў для іх вырашэння.

Кіраўнік ААН прывёў прыклады канкрэтных праграм, якія ініцыяваныя і ажыццяўляюцца Упраўлен-

нем па наркотыках і злачыннасці. Сярод іх праграма па барацьбе з пірацтвам ля берагоў Самалі, стварэнне фонду для дапамогі пацярпелым ад гандлю людзьмі, акцыі, накіраваныя на змяншэнне попыту на наркотыкі ў краінах, якія развіваюцца.

Затым у студэнтаў была магчымасць задаць Ю. В. Фядотава пытанні, якія іх цікавяць. Так, студэнты спыталі пра развіццё сітуа-

цыі з наркагандлем у Афганістане пасля вываду кааліцыйных войскаў, пра афіцыйную пазіцыю ААН па апошніх падзеях у Сірыі, меркаванне спадара Фядотава наконт узроўню злачыннасці і эфектыўнасці барацьбы з ёй у Беларусі.

Юрый Віктаравіч адказаў на кожнае пытанне і пасля заканчэння сустрэчы пакінуў запіс у кнізе ганаровых гасцей факультэта.

Аляксандра ШКОЛА

ФОТАФАКТ

Каманда прафсаюза адукацыі і навукі г. Мінска, у складзе якой выступалі 10 чалавек з БДУ (у тым ліку дырэктар РЦАП па футболе БДУ Уладзімір Пігулеўскі і прарэктар Уладзімір Панарадаў), стала пераможцай адкрытага рэспубліканскага турніру па футболе сярод ветэранаў (ад 40 гадоў) на прызы Федэрацыі прафсаюзаў Беларусі. У фінале бралі ўдзел найлепшыя ветэранскія каманды абласцей і горада Мінска. У выніковым матчы «сталічнікі» перамаглі каманду БелАЗа з лікам 3:1.

ІНІЦЫЯТЫВЫ

Тэлемост Мінск – Масква

Кафедра англійскай мовы эканамічных спецыяльнасцяў (загадчык – прафесар С. А. Дубінко) зладзіла тэлемост паміж ФМА БДУ і Маскоўскім дзяржаўным інстытутам міжнародных адносін (РФ), прысвечаны тэме: **«Doing business: national business climate in different countries»**.

Студэнты 4 курса спецыяльнасці «Міжнародныя эканамічныя адносіны» далі агульную характарыстыку інвестыцыйнаму клімату ў нашай краіне, пазначылі нацыянальныя асаблівасці выдзялення бізнесу, а таксама вылучылі найбольш перспектыўныя кірункі развіцця бізнесу.

Расійскі бок, прадстаўлены магістрантамі розных

эканамічных спецыяльнасцяў, у тым ліку і МЭА, цікавілі пытанні ўдзелу Рэспублікі Беларусь у Мытным саюзе Расіі, Беларусі і Казахстана, а таксама абароны правоў і інтарэсаў замежных інвестараў на тэрыторыі Беларусі.

Пытанні студэнтаў ФМА БДУ тычыліся ўдзелу Расіі ў Сусветнай гандлёвай арганізацыі, змены старшыні Бан-

ка Расіі, а таксама пераваг інвестыцыйнага клімату, якія спрыяюць прыцягненню ў краіну новых інвестараў.

Пасля першай часткі відэаканферэнцыі слова было перададзена міжнародным камандам універсітэтаў: Германіі і Кітаю.

Абмеркаванне праходзіла ў творчай атмасферы, якая спрыяла актыўнаму абмену думкамі. Неабходна адзначыць высокі ўзровень падрыхтоўкі і правядзення тэлемаста, актуальнасць пытанняў, якія ўздымаліся, зацікаўленасць каманд у навуковай дыскусіі.

Спадзяёмся на далейшае супрацоўніцтва з расійскімі калегамі.

Марыя КАСАЛАПАВА